

Leonardo da Vinci

Informator o projekcie

**Europejski Program Kształcenia Wychowawców
Educ-Europe
SZKOŁA BEZ MURÓW**

Opracowanie:

Maria Deptuła

Małgorzata Zabłocka

Zakład Pedagogiki Opiekuńczej z
Profilaktyką Społeczną
Uniwersytet Kazimierza Wielkiego
w Bydgoszczy

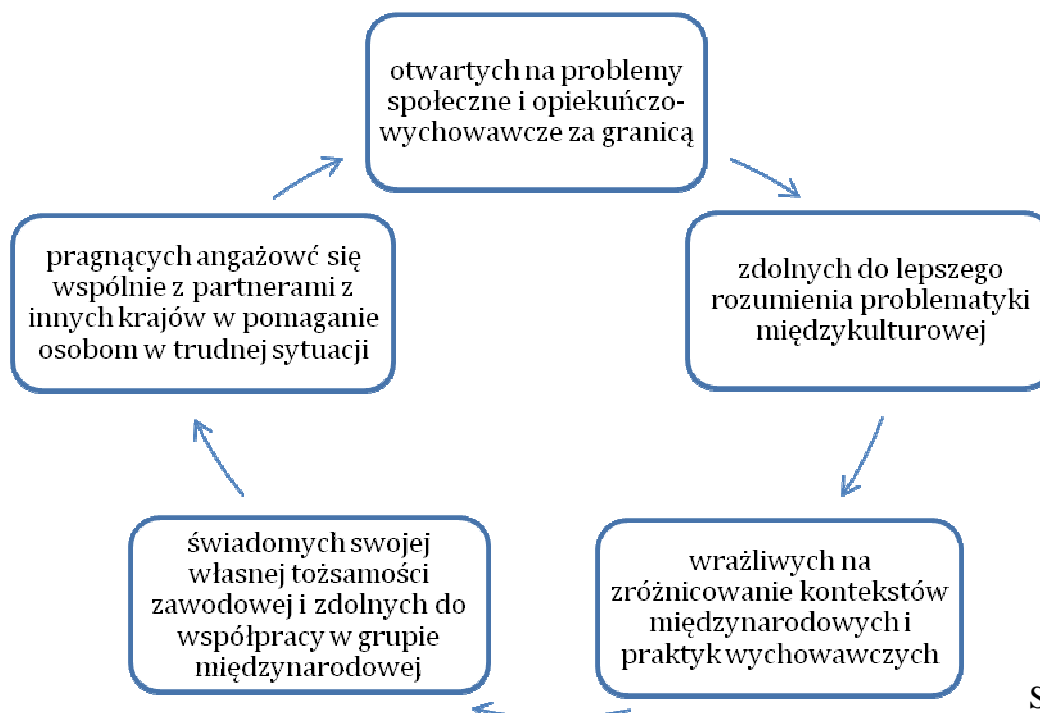
Europejski Program Kształcenia Wychowawców Educ-Europe

to program opracowany i zrealizowany pod kierunkiem Fundacji d'Auteuil z Paryża przez przedstawicieli uniwersytetu i szkół wyższych kształcących wychowawców oraz fundacji prowadzących placówki opiekuńczo-wychowawcze z Belgii, Francji, Hiszpanii, Niemiec, Polski, Rumunii i Szwajcarii w latach 2006-2008. Partnerzy kierując się wspólną wolą zachęcania wychowawców do bycia odpowiedzialnym podmiotem, zaangażowanym w działania służące rozwojowi ludzi i przekształcaniu świata w bardziej solidarny złączyli siły, by opracować program humanistycznego i zawodowego kształcenia opartego na spotkaniu z drugim człowiekiem i otwartości międzykulturowej.

Koncepcja kształcenia oparta jest na czterech fundamentach:

1. analizie kontekstów pracy opiekuńczo-wychowawczej w różnych krajach
2. refleksji nad sensem zaangażowania społecznego wychowawcy
3. podejściu zmierzającym do zbliżenia zawodów pracownika socjalnego i opiekuna-wychowawcy
4. tworzeniu warunków do rozwoju zawodowego i osobistego towarzyszącego poznawaniu siebie w relacji z drugim człowiekiem, analizie doświadczeń, refleksji etycznej.

Zmierza do przygotowania specjalistów:

Te efekty są możliwe dzięki temu, że kształcenie łączy trzy specyficzne elementy:

Instytucje kształcenia będące partnerami w projekcie zapewniają, że te wymienione wyżej elementy wpisują się w obowiązujące u nich programy kształcenia i nie zwiększają obciążenia studenta.

Udział studentów w projekcie umożliwia im uzyskanie obok dyplomu państwowego ukończenia studiów wyższych, również uzyskanie europejskiego świadectwa podpisanego przez instytucje kształcące wychowawców i fundacje prowadzące placówki opiekuńczo-wychowawcze – partnerów uczestniczących w projekcie.

1

Nauczanie skoncentrowane na problemach narodowych będzie możliwe między innymi za pośrednictwem strony internetowej [w.w.w.educ-europe.eu](http://www.educ-europe.eu). Zawiera ona moduł teoretyczny obejmujący przetłumaczone na język polski teksty źródłowe i przygotowane przez partnerów pracujących w projekcie zadania dla studentów wraz z przewodnikiem ułatwiającym zaplanowanie przez każdego studenta własnego procesu uczenia się za pomocą e-learningu. Ten teoretyczny moduł obejmuje następujące tematy:

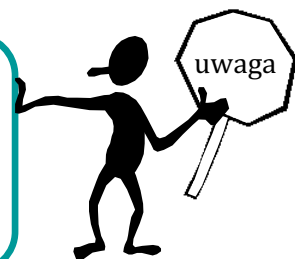

- Temat 1** → Punkty odniesienia dla zrozumienia polityki społecznej w Europie i ram interwencji administracyjnej i prawnej.
- Temat 2** → Praca z rodziną w zakresie ochrony dzieciństwa i młodości.
- Temat 3** → Zróżnicowanie religii i przekonań a wyzwania wychowawcze w nowoczesnym społeczeństwie wielokulturowym.
- Temat 4** → Istota działań opiekuńczo-wychowawczych i etyczny aspekt sposobów interwencji.

W trakcie tworzenia jest też baza tekstów do tematu 5 - Bank dobrych praktyk, gdzie znajdują się prezentacje: na temat dzieci odrzucanych przez rówieśników, pomagania dzieciom nieśmiałym, pomagania dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym za pomocą socjoterapii oraz przegląd skutecznych programów zapobiegania problemom dzieci i pomagania dzieciom z różnymi problemami poprzez pracę z ich rodzicami.

Wartość zgromadzonych na stronie internetowej źródeł i zadań oraz ich znaczenie dla procesu przygotowywania zawodowego naszych studentów do roli wychowawcy zostanie krótko przedstawiona poniżej.

Dla każdego z wyżej wymienionych tematów określono efekty końcowe, cele główne i cele szczegółowe jak również propozycję planu dokumentacji. Jego celem jest integrowanie różnorodnych podejść w pedagogiczną całość, która wprowadza w omawianą problematykę, pozwala dostrzec punkty wspólne, ale i zrozumieć różnice.

Temat 1: Punkty odniesienia dla zrozumienia polityki społecznej w Europie i ram interwencji administracyjnej i prawnej

Materiały źródłowe zgromadzone w ramach tego tematu obejmują wprowadzenie do polityki społecznej Unii Europejskiej. Charakterystyka głównych nurtów polityki społecznej w Europie ukazana na tle aktualnej sytuacji społecznej w Europie pozwala studentom lepiej zrozumieć ramy prawne i instytucjonalne ich przyszłego funkcjonowania zawodowego w Europie. Umożliwia także skonfrontowanie swojego dotychczasowego wyobrażenia o przyszłej pracy z wyzwaniami wynikającymi z głównych nurtów polityki społecznej przyjętej w krajach Unii Europejskiej. Opracowane przez poszczególnych partnerów informacje na temat historycznych uwarunkowań polityki społecznej w ich krajach oraz współczesnych wyzwań w zakresie pomocy społecznej, którym w danym kraju trzeba sprostać, pozwalają studentom na dokonanie porównań i formułowanie wniosków dotyczących problemów społecznych i sposobów ich rozwiązywania występujących w ich ojczystym kraju. Jednocześnie informacja na temat zadań i wymagań stawianych wychowawcom pozwala zobaczyć specyfikę swojej zawodowej roli na tle koncepcji tej roli w innych krajach, co może wspomagać kształtowanie się własnej tożsamości zawodowej studenta, przyszłego wychowawcy.

Temat 2: Praca z rodziną w zakresie ochrony dzieciństwa i młodości

Zmiany w systemie opieki nad dzieckiem w Polsce zmierzają do dominacji działań profilaktycznych, polegających na wspieraniu dziecka i rodziny w miejscu zamieszkania i rozwoju różnych form pracy opiekuńczo-wychowawczej. Taki kierunek zmian ukazują również materiały źródłowe do tematu drugiego. Studenci mają więc szansę

poznać nowe sposoby działań wspierających rodziny w miejscu zamieszkania oraz nowe, często odmienne od występujących w kraju, formy interwencji opiekuńczo-wychowawczej. Mogą nie tylko konfrontować własne doświadczenia z innymi, ale i korzystać w procesie własnego kształcenia z tego, co te nowe doświadczenia wnoszą.

Pierwsze materiały źródłowe przygotowane w ramach tego tematu to świadectwa rodziców i dzieci, którzy doświadczyli interwencji mającej na celu ochronę dzieciństwa. Świadectwa te przenoszą uwagę studentów z problemów społecznych na osoby. Pokazują, że dysponują one olbrzymimi zasobami umożliwiającymi im zrozumienie siebie, zmianę sposobu pojmowania siebie, zmianę postaw oraz zachowań. To założenie leży również u podstaw przygotowania naszych studentów do pracy opiekuńczo-wychowawczej w ramach prowadzonej przez Zakład Pedagogiki Opiekuńczej z Profilaktyką Społeczną specjalności nazwanej Opieka i wychowanie z profilaktyką społeczną. Osoby prowadzące zajęcia ze studentami tworzą im warunki do odkrywania swoich zasobów tak, aby w przyszłości potrafili oni tworzyć te warunki innym. Świadectwa prezentowane w materiałach źródłowych ukazują ponadto różnorodność i złożoność sytuacji, w których znajdują się osoby doświadczające interwencji. Przypomina to o konieczności indywidualnego podejścia do każdej osoby objętej interwencją opiekuńczo-wychowawczą.

Druga grupa materiałów źródłowych dotyczy międzynarodowego podejścia do problemów opieki nad dzieckiem. Studenci mogą poznać zmiany prawne w systemie opieki nad dzieckiem w różnych kontekstach kulturowych oraz zastanowić się nad punktami wspólnymi i różnicami. Niewiele jest publikacji w języku polskim ukazujących ewolucję poglądów dotyczących systemu opieki w krajach, z których pochodzą partnerzy projektu „Educ-Europe” dlatego cenna wydaje się możliwość korzystania przez studentów z materiałów przygotowanych przez partnerów pracujących w projekcie.

Kolejne ze zgromadzonych tekstów ukazują nowe koncepcje i nowe sposoby interwencji. Studenci mogą prześledzić zmiany metod interwencji opiekuńczo-wychowawczych na przestrzeni kilkadziesiąt lat. Mogą też zapoznać się ze słabo znaną w Polsce, koncepcją „empowerment”. Jej istotą jest stworzenie osobom, którym

udzielana jest pomoc warunków umożliwiających odkrycie, jakie posiadają możliwości kierowania swoim własnym życiem. Przyjęcie takiego podejścia wymaga od pedagoga uznania wiedzy nabytej przez te osoby w wyniku własnego doświadczenia. Wymaga też umiejętności analizy złożonych kontekstów interwencji oraz umiejętności inicjowania działań zbiorowych (tj. grupy wzajemnej pomocy, grupy wsparcia).

Takie spojrzenie na osoby, którym pedagodzy udzielają pomocy wymaga również refleksji nad własnymi kompetencjami do wypełniania tej roli oraz nad procesem kształcenia i samokształcenia, który może być w tym zakresie pomocny.

Czwarta grupa materiałów źródłowych prezentuje doświadczenia praktyczne. Dotyczą one różnych zagadnień tj. relacje szkoły i rodziny, wsparcie dla rodziców w środowisku lokalnym, praca z rodzinami dzieci umieszczonych w placówce socjalizacyjnej, rozwiązania alternatywne w stosunku do umieszczenia dziecka w placówce opieki całkowitej. Niektóre z prezentowanych rozwiązań tj. „zeszyty z życia szkolnego”, wizyty pojednawcze, szkolenia profesjonalnych opiekunek dla dzieci (AMP), „Klinika Współpracy” nie są stosowane w naszym kraju. Zatem studenci mają szansę poznać nowe propozycje pracy z dziećmi i ich rodzinami, odnieść się do podobnych propozycji w swoim kraju, porównać je i zastanowić się nad możliwością adaptacji pewnych pomysłów w naszych warunkach społecznych.

Ostatnia grupa materiałów źródłowych dotyczy etycznych aspektów interwencji opiekuńczo-wychowawczych. Przemiany dokonujące się w społeczeństwach dotyczą również osoby najbardziej zagrożone. Powodują konieczność poszukiwania i przyjmowania pewnych wspólnych punktów odniesienia i kierunków działania z innymi ludźmi, szczególnie tymi z układu ryzyka. Wymiana doświadczeń, dotyczących m. in. etycznych aspektów interwencji, poszanowania godności ludzkiej jest bardzo ważna. Chociaż ta problematyka występuje również w procesie kształcenia naszych studentów, to ze względu na jej złożoność i wagę cenne jest poznanie punktów widzenia i rozwiązań przyjętych w innych krajach. Do pogłębiania wrażliwości etycznej studentów zachęcają także zadania zawarte w czwartym temacie, omawianym niżej.

Wszystkie materiały źródłowe ujęte są w ramy przewodnika dla studentów, w którym znajdują się pytania ukierunkowujące lekturę, krótkie streszczenia, zadania. Na końcu przewodnika do tematu drugiego znajdują się pytania ewaluacyjne, dotyczące podejmowanych w ramach tego tematu zagadnień. Student na podstawie lektury oraz własnych doświadczeń praktycznych zachęcany jest do refleksji nad tym:

- Jakie znaczące zmiany w świetle przepisów prawnych zachodzą w kontaktach instytucji pracy socjalnej z rodzinami?
- Czym charakteryzuje się nowe podejście w pracy z osobami w trudnej sytuacji?
- Jakie znaczące zmiany zaszły w zakresie usytuowania wychowawcy w relacji do osób, którym pomaga i jego postawy w pracy z rodziną?
- Jakie trudności wynikają z tego dla jego przyszłej pracy w roli wychowawcy?
- Jakie kompetencje już posiada, a jakie chciałby rozwinąć, by sprostać nowym zadaniom?

W kształceniu pedagogów duży nacisk kładziemy na ewaluację proponowanych im zajęć. Zachęcamy ich również do refleksji nad własnymi doświadczeniami. Zależy nam na tym, aby studenci sami odkrywali posiadane kompetencje oraz określali te, które chcieliby jeszcze rozwinąć. Nawiązujemy w ten sposób do głównego wątku przewijającego się w temacie drugim. Zachęcając studentów do odkrycia i nazwania swoich zasobów oraz określenia celów dotyczących własnego rozwoju zwracamy im uwagę na to, że są jego autorami.

Temat nr 3: Zróżnicowanie religii i przekonań a wyzwania wychowawcze w nowoczesnym społeczeństwie wielokulturowym

W ramach tego tematu student zachęcany jest do refleksji nad problemami w niewielkim stopniu poruszonymi dotąd w procesie kształcenia naszych studentów. Jest to, jak się zdaje, konsekwencją dominacji religii katolickiej w Polsce i niewielkiego odsetka imigrantów. Być może jest to również efektem dużej aktywności i wpływu kościoła katolickiego na życie społeczne, które nastąpiły wraz ze zmianą ustroju po długim okresie spychania religii na margines życia społecznego przez rządzących w latach 1945-1989. Z tego względu zachęcanie studentów do refleksji na temat znaczenia religii

i wyznania (światopoglądu) dla kondycji ludzkiej człowieka oraz nad prawnymi gwarancjami wolności myśli i wyznania, a także pogłębienie wiedzy o głównych religiach występujących w krajach Unii Europejskiej może stworzyć podstawy do lepszego rozumienia ludzi wyznających inną religię, wychowanych w innej kulturze. Niezwykle cenne może być też dla naszych studentów obserwowanie jak fundamentalne prawo człowieka do wolności wyznania jest respektowane w pracy opiekuńczo-wychowawczej w społeczeństwach wielokulturowych.

Temat nr 4: Istota działań opiekuńczo-wychowawczych i etyczny aspekt sposobów interwencji

Tekst wprowadzający do tego tematu pozwala prześledzić ewolucję, jaka dokonała się w dziedzinie praw człowieka, pogłębić wiedzę o podstawowych pojęciach tj. etyka, moralność, wartości, sumienie a także wzbogacić refleksję etyczną dotyczącą relacji z drugim człowiekiem (w tym także potrzebującym pomocy).

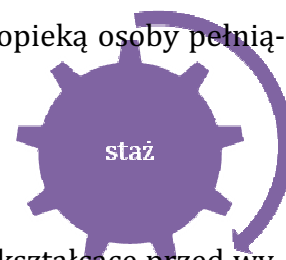
Zadania dla studentów przygotowane w ramach tego tematu zachęcają ich do analizy dylematów etycznych, które mogą stać się udziałem każdego wychowawcy. Pytania postawione w celu ukierunkowania analizy przykładowych sytuacji są jednocześnie pewną propozycją drogi, którą można pójść, zanim podejmie się decyzję w realnej sytuacji. Z uwagi na to, że praca opiekuńczo-wychowawcza wymaga wielkiej wrażliwości etycznej, by rzeczywiście służyła osobom, dla dobra których jest podejmowana, zachęcanie studentów do etycznej refleksji w tak interesujący sposób, tworzy warunki do rozwijania przez nich tej wrażliwości.

Analiza związków modułu przygotowanego w ramach programu Europejskie Kształcenie Wychowawców „Educ-Europe” z programem kształcenia przyszłych wychowawców realizowanym na naszym uniwersytecie pozwala stwierdzić, że moduł ten uzupełnia i pogłębia proces kształcenia naszych studentów. Umożliwia im bowiem dostęp do materiałów źródłowych prezentujących teoretyczne rozważania i rozwiązania stosowane w praktyce w innych krajach w celu wprowadzenia w życie idei, które są podzielane także w naszym kraju, lecz nie doczekały się jeszcze satysfakcjonującej realizacji. Moduł ten został włączony do naszego planu studiów w postaci osobnego przedmio-

tu nauczania nazwanego „Profilaktyka ukierunkowana na grupy ryzyka w wybranych krajach”. Dzięki możliwości korzystania z internetowej czytelnicy czyli materiałów zamieszczonych na stronie internetowej www.educ-europe.eu w języku polskim, do której kody dostępu posiadają partnerzy biorący udział w projekcie, także ci studenci, którzy nie znają francuskiego, niemieckiego, hiszpańskiego czy rumuńskiego i z tego powodu nie mogą odbyć stażu w placówkach rekomendowanych przez partnerów projektu, mają możliwość wykorzystania efektów prac podjętych w ramach projektu, by lepiej przygotować się do wypełniania roli wychowawcy dzieci i młodzieży zagrożonej we współczesnej Europie.

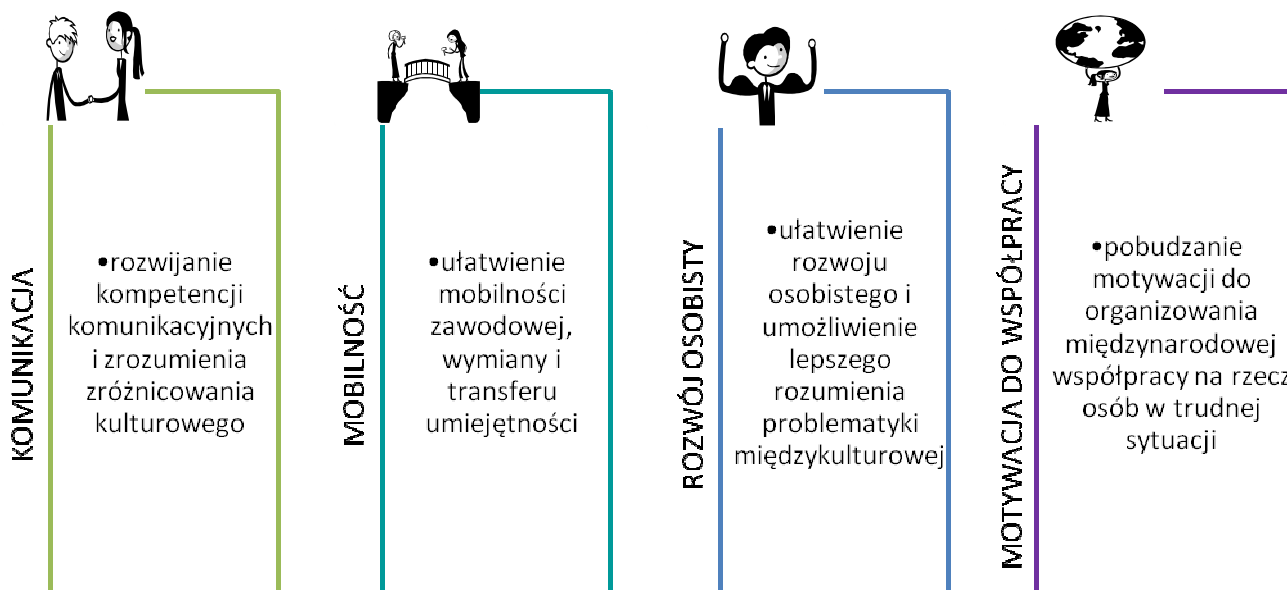
2.

Drugim elementem kształcenia jest staż długoterminowy (od 3 do 6 miesięcy) poza granicami własnego kraju, w placówkach przyjmujących osoby w trudnej sytuacji. Program pracy studenta w czasie stażu jest przygotowywany pod opieką osoby pełniącej funkcję opiekuna stażu w placówce i nauczyciela akademickiego odpowiedzialnego za opiekę nad stażystami w kraju, którzy ich przyjmuje.

Przygotowanie językowe i kulturowe zapewniają instytucje kształcące przed wyjazdem studenta na staż, a jeśli to konieczne student może uzyskać pomoc także w trakcie trwania stażu.

Celem stażu jest:

Student przed wyjazdem na staż wspólnie z nauczycielem akademickim, sprawującym nad nim opiekę, określa cele szczegółowe stażu, pogłębia wiedzę o kraju, do którego wyjeżdża, opanowuje podstawowe słownictwo specjalistyczne oraz zapoznaje się z przewodnikiem stażu „Educ-Europe”. Powinien też zdobyć informacje dotyczące placówki, do której się wybiera (jakie ma cele, program, jakie osoby są tam przyjmowane).

Istotne jest też, aby student posiadał wiedzę dotyczącą interwencji opiekuńczo-wychowawczych we własnym kraju i w kraju, w którym będzie odbywał staż. Pozwoli mu to odnaleźć punkty wspólne i różnice w tym zakresie.

W trakcie trwania stażu student powinien m. in.:

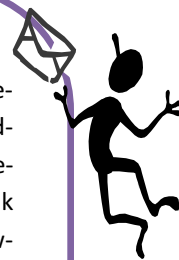
- słuchać z życzliwością
- być wnikliwym obserwatorem
- nawiązywać podmiotową relację wychowawczą z jednostkami i grupami
- interweniować w przypadku konfliktu,
- dzielić się swoimi umiejętnościami z osobami znajdującymi się w placówce i z grupą specjalistów.

Z możliwości odbycia stażu w kraju uczestniczącym w projekcie skorzystała już w roku 2008 jedna nasza studentka, która odbyła trzymiesięczny staż we Francji w placówce prowadzonej przez Fundację d'Auteuil. Poniżej zamieszczono Jej relację z pobytu.

Tę szansę będą mieli również studenci w kolejnych latach, bowiem Uniwersytet Kazimierza Wielkiego jest jednym z partnerów Projektu Partnerskiego „Formation Européenne d'Educateurs Sociaux”, który uzyskał akceptację Narodowej Agencji Programu Leonardo da Vinci i dofinansowanie w wysokości 20 000 euro.

Kilka informacji o miejscu stażu

Dwa miesiące temu wróciłam z 3-miesięcznego stażu zawodowego w Bretanii – jednego z regionów Francji. Staż odbyłam w Fundacji d'Auteuil, prywatnej katolickiej instytucji zajmującej się trudną młodzieżą. Fundacja d'Auteuil prowadzi sieć ośrodków w całej Francji, tj. dom dziecka o charakterze socjalnym, internat edukacyjno-szkolny, internat szkolny, liceum zawodowe, gimnazjum oraz tak zwany „dom przyjmujący”, gdzie trudna młodzież może przebywać czasowo pod opieką wychowawców. Fundacja współpracuje z wieloma ośrodkami i instytucjami tj. „Maison des adolescents” (ośrodki profilaktyki uzależnień o charakterze interdyscyplinarnym), „Famille d'accueil” (rodziny zastępcze), Centrum Psychoterapii dla Dzieci i Młodzieży działające przy Centrum Hospitalizacyjnym. Fundacja d'Auteuil działa, na podstawie prawa państwowego, jako dzieło użyteczności publicznej. Posiada spore doświadczenie w zakresie tej działalności. Do ośrodków swoich przyjmuje młodzież, sprawiającą różnorodnie trudności. Najczęściej spotyka się następujące trudności: zaburzenia rozwoju emocjonalnego, porzucenie szkoły, wykluczenie społeczne, przemoc psychiczna, moralna lub fizyczna, deficyty uwagi. Problemy te dotyczą młodych uchodźców, ciężarnych, bezdomnych dziewcząt, dziewcząt

Co daje staż zagraniczny?

Zacnę od tego, że staż odbyłam w jednym z największych krajów Europy posiadającym rozwiniętą politykę społeczną dostosowaną do społeczeństwa wielokulturowego i wielowyznaniowego. Do tej charakterystyki socjologicznej dostosowany jest język wychowawców zatrudnionych w ośrodkach. Odmiennie niż w Polsce wychowawcy określane są tam „edukatorami”. Dlatego, że pojęcie to ma charakter bardziej interdyscyplinarny niż w Polsce: edukatorzy muszą znać różnice między kulturami, orientować się w świętach religijnych i odmiennych obyczajach wszystkich grup etnicznych mieszkających i przebywających tymczasowo we Francji. Język ten jest „wielopłaszczyznowy” i praktyczny w użyciu, dostosowany do natychmiastowego rozwiązywania problemów. W swojej konstrukcji nie zawiera zbyt wielu ogólnych definicji. Z językiem tym i z systemem komunikacji edukatorów zapoznawałam się od pierwszego dnia pobytu. W systemie tym używa się na co dzień skrótów – tak zwanych abrewiacji, których jest bardzo dużo. Ja musiałam sobie przyswoić ponad 30. Z poznawaniem języka zawodowego wiąże się konieczność szybkiego pogłębiania znajomości języka – w tym przypadku francuskiego wraz z jego odmianą potoczną, niektórych nazw regionalnych (język bretoński) i żargonu młodzieżowego, bez którego kontakt z młodzieżą jest znacznie utrudniony.

Teraz przejdę do podstawowych zalet stażu. Jest nią przede wszystkim poznanie praktycznej strony pracy wychowawcy-edukatora w nowoczesnym wielokulturowym i wielowyznaniowym środowisku społecznym, która wymaga sprawności organizacyjnej, samodyscypliny wewnętrznej, otwartości na innych i wysoko rozwiniętej tolerancji. Praktyka pozwoliła mi dość szybko zapoznać się z podstawową strukturą działania systemu polityki społecznej we Francji, z nowoczesnymi metodami pracy z młodzieżą oraz zdobyć doświadczenie w pracy z młodzieżą mającą wiele różnych problemów i niekorzystnych doświadczeń życiowych. Po trzech miesiącach stażu mogę zapewnić, że zdobyłam praktykę w zakresie interdyscyplinarnego rozwiązywania problemów. A wielokulturowość i wielowyznaniowość sprawiła, że stałam się bardziej otwarta na młodzież.

Zdobyłam doświadczenie w zakresie resocjalizacji i profilaktyki uzależnień. Poznałam problemy związane z występowaniem specyficznych obyczajów imigrantów afrykańskich (poligamia, zawieranie ślubów w młodym wieku) lub innych krajów spoza Europy.

Emilia Mańkowska

Studentka V roku Pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej

Studia stacjonarne, magisterskie

W roku akademickim 2008/2009 taki staż odbędzie dwóch kolejnych studentów.

3.

Ostatnim elementem kształcenia jest napisanie indywidualnie lub w międzynarodowej grupie złożonej z 2 -3 osób pracy badawczej i jej prezentacja przed jury.

Wymaga to nawiązania relacji zawodowej z innymi członkami zespołu a także umiejętności odważnego zadawania pytań, proszenia o wyjaśnienia, rady.

Proces przygotowywania tej pracy może być dla studentów niezwykle inspirujący. Wymaga bowiem ustalenia z partnerami tematu pracy, opracowania i realizacji koncepcji badań. Jest zatem okazją nie tylko do pogłębiania wiedzy merytorycznej i metodologicznej ale i rozwijania kompetencji językowych i społecznych (negocjacji, komunikacji, uważnego słuchania, przyjmowania perspektywy innej osoby, informowania o swoich potrzebach, o dostrzeżonych trudnościach).

Zakończenie:

Przygotowanie pedagogów do pracy opiekuńczo-wychowawczej w szkołach i placówkach opieki częściowej i całkowitej ma w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego ponad trzydziestoletnią tradycję. Jednak przed powstaniem projektu Europejskiego Kształcenia Wychowawców „Educ-Europe” (Projet Formation Européenne d'Éducateurs Sociaux „Educ-Europe”) nasi studenci nie mieli możliwości odbywania staży w placówkach opiekuńczo-wychowawczych w takich krajach jak Francja, Belgia, Hiszpania, Rumunia. Mieliśmy też poważne trudności z zapoznaniem naszych studentów z polityką społeczną realizowaną w tych krajach, jej podstawami prawnymi i praktycznymi rozwiązaniami istniejącymi w systemie opieki społecznej. Praktyka niesienia pomocy dziecku i rodzinie zagrożonej w tych krajach i jej teoretyczne podstawy są w Polsce słabo znane z powodu niewielkiej liczby tłumaczeń literatury fachowej powstającej we Francji, Belgii, Hiszpanii, Rumunii czy Szwajcarii. Sytuację pogarsza fakt, że niewielu studentów zna język tych krajów, bowiem są oni nastawieni na uczenie się języka angielskiego.

W tej sytuacji przystąpienie naszego zespołu do tego projektu otworzyło naszym studentom drogę do poznawania rozwiązań organizacyjnych w systemie opieki społecznej nad dzieckiem i rodziną zagrożoną oraz praktyk interwencji wychowawczej przeciwdziałającej wykluczeniu społecznemu w tych krajach. Umożliwia to odbywanie trzy-miesięcznego stażu w placówkach opieki nad dzieckiem w krajach partnerów uczestniczących w projekcie „Educ-Europe”. Jednoczesne korzystanie z platformy internetowej do e-learningu przygotowanej w języku polskim tworzy studentowi warunki do wzbogacania wiedzy i jej wykorzystywania we własnej praktyce wychowawczej. Natomiast

studenci, którzy nie wyjadą na staż do placówek rekomendowanych przez partnerów uczestniczących w projekcie będą mogli wzbogacać swoją wiedzę korzystając z przygotowanej w ramach projektu „czytelni internetowej”.

W projekcie pracował zespół w składzie: Maria Deptuła, Małgorzata Hack, Jolanta Jarczyńska, Wioletta Junik, Blanka Poćwiardowska, Małgorzata Zabłocka, a obsługę administracyjną zapewniła Dorota Rybicka.

Partnerzy:

Francja:

JP Pouteau Fondation d'Auteuil – kierownik projektu

ESTES - Ecole supérieure en travail éducatif et social

INFA - Institut national de formation et d'application

Belgia:

HEB - Haute Ecole de Bruxelles, Département Pédagogique De Fré

Hiszpania:

EUTSES - Escoles universitaries de Treball Social i Educacio Social Pere Tarrès

Niemcy:

CJD - Christliches Jugenddorfwerk Deutschlands

Polska:

UKW - Uniwersytet Kazimierza Wielkiego

Rumunia:

CRIPS – Centrul de Resurse si Informare pentru Profesii Sociale

Szwajcaria:

ES-L - École supérieure en Éducation Sociale

